

Betydning, og jeg tager ikke i Betænkning at sige, at det forekommer mig ogsaa her, at man kan sige, at der er kommet et ialtsald i visse Henseender tilfredsstillende Resultat tilstede. Det har været mig noget paafaldende og overraskende at være Vidne til den skarpe Modstand, som det foreliggende Lovforslag fra flere Sider i denne Sal har mødt. Jeg har været saalænge Medlem af Rigsdagen, at jeg troer at være istand til nogenlunde at kunne danne mig en Forestilling om, hvorledes man under de forskjellige Omstændigheder vilde have stillet sig særligt her i Folkethinget til forskjellige Lovforslag, og jeg er aldeles overbevist om, at hvis der fra Regjeringens Side, naar der igjennem det private Initiativ var fremkommet et saadant Forslag som det, der for Dieblisset synes at have meest Stemning for sig her i Thinget, forinden Kommissionens Forhandlinger forelaae, var kommet en Udtalelse om, at Regjeringen var villig til at komme et saadant privat Lovforslag imøde i de Punkter, hvorpaa det efter min Anskuelse er fæet i det foreliggende Lovforslag, saa vilde man fra Thingets Side have medtaget en saadan Udtalelse med Anerkjendelse; man vilde deri have seet en Smødelommenhed, paa hvilken man vilde have anseet sig for berettiget til at grunde Haabet om yderligere Overeenskomst ved en yderligere Samarbejden. Nu da Regjeringen uden saadan Opfordring fra det private Initiativs Side er fremkommen med et Forslag, der maa siges ialtsald i væsentlige Punkter at komme de Forordninger imøde, som ere komne tilorde navnlig i Folkethinget, nu synes det, at man kun vil fæste Blikket paa, hvad der efter de Enkeltes Opfattelse mangler i Forslaget, og derimod aldeles luffe Diet for, hvad der ifølge Forslaget vindes af det, som man tidligere selv har erklæret, at man ønskede. Denne Fremgangsmaade troer jeg ikke er heldig. Jeg troer ikke, at den vil vise sig skikket til virkelig at komme fremad i den Retning, man ønsker. Jeg har sagt, at det foreliggende Lovforslag i væsentlige Punkter kommer det imøde, som man har ønsket, og jeg kan i den Henseende paaberaabe mig en Uttring, der saldt fra det ærede Medlem for Svendborg Amts

3die Valgkreds (S. A. Hansen), da han sidst havde Ordet for at gjøre en kort personlig Bemærkning. Det ærede Medlem indrømmede nemlig dog, at det foreliggende Forslag imødefom Dnster paa det og det og det Punkt; det ærede Medlem nævnte flere, der kunde maafee endnu tilføies andre. Saa søiede han rigtignok til: „Men derimod har den høitærede Minister ikke nærmere udtalt sig om de Punkter, som efter min Mening mangle i Lovforslaget.“ Der er altsaa Punkter, som den ærede Rigsdagsmand — og flere med ham — savne i det foreliggende Lovforslag; jeg lader det imidlertid for et Dieblis staae hen, om det virkelig er en Mangel eller ikke ved Lovforslaget, at disse Punkter ikke findes deri, og holder mig kun til den Erkjendelse, at der i det foreliggende Lovforslag er Forskjelligt, som maa siges at imødefomme de Dnster og den Trang, der tidligere er udtalt her i Salen. Jeg skal ikke gaae dette nærmere igjennem, navnlig fordi den høitærede Kultusminister, da han sidst havde Ordet, har paaapeget, hvorledes dette Lovforslag maa siges virkelig at imødefomme, hvad der i det Væsentlige er gjort gjældende her og fra Befolkningens Side, naar der har været Tale om det paatrængende Nødvendige i en Omordning af Præsternes Lønningsforhold. Jeg vil kun tilføie, at det dog virkelig ogsaa vilde være besynderligt, om netop det Punkt maatte siges saa særdeles at ligge den store Deel af Befolkningen paa Hjertet, om Præsterne lønnes efter det ene eller det andet System, naar det maa erkjendes, at man ved de Foranstaltninger, som foreslaaes, afhjælper de Mangler, som der har været meest klaget over, nemlig deels den uforholdsmæssig store Lønning i enkelte Tilfælde og deels den uheldige Maade, hvorpaa Præsterne for en Deel lønnes ved Offer og Accidentser. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, som jeg i den Henseende tillader mig at henvende mine Ord nærmest til, fordi han staaer som den, der fra Først af har indbragt det Lovforslag, der vel maa siges nærmest at kunne opstilles som Modfætning til det, der foreligger, og der som Minoritet i Kirkekommissionen har fastholdt hiint Forslag, — det ærede Medlem gjør væ-